

Naš ugledni ekonomski analitičar u izbornom tjednu utvrdio je realno stanje države u nizu ključnih segmenata

Piše: Guste **SANTINI**

Tragična predizborna kampanja bliži se svome kraju. Tragična zato što njome upravljaju kontrolirani mediji koji skreću pažnju javnosti s problema koji će odrediti naše sutra. Sutra koje dolazi bit će gore od onoga što postavljamo danas, koje je gore od onoga što smo još imali jučer. Čitatelji mojih rasprava imali su prilike identificirati dramatične razlike između mojih stavova i stavova koje političke opcije prezentiraju hrvatskim građanima. Ne radi se o malim razlikama. Riječ je o vektorskim razlikama. Tako nas političke opcije uvjeravaju, ako dobiju povjerenje građana, kako će njihov izbor biti boljitak za hrvatske građane. Pritom se ne šteti u obećanjima. Upravo svjedočimo nadmetanju tko će dati više. Kampanja podsjeća na aukciju. Sve za vlast! Znaju da od obećanja neće biti baš ništa. Političke opcije otvoreno ili prikriveno vjeruju u pomoć EU-a koji će pokloniti puno, jako puno, eura kako bi podržao nerazumnu politiku hrvatskih političkih opcija. U igri su, prema posljednjim informacijama, čak 22 milijarde eura. Stranka na vlasti nas uvjerava kako su sredstva sigurna, samo što nisu uplaćena.

U takvim obrazloženjima stranka na vlasti ne propušta naglasiti veliku ulogu našeg premijera Plenkovića. Zele reći kako, zahvaljujući premijeru Plenkoviću, možemo očekivati veliku pomoć od EU-a.

To im je argument za stav kako bi građani tragično pogriješili kad ne bi ponovno izabrali za premijera gospodina Andreja Plenkovića. Hoće li i koliko bespovratnih sredstava dobiti Hrvatska, ostaje da se vidi. Drugim riječima, neodgovorno se govori o snažnoj financijskoj pomoći EU-a jer odluka još nije donesena. Očekujem da će iznos poklonjenih sredstava biti mnogo manji od očekivanih i već "dobivenih". Nitko ne pita - zašto su uspješnoj državi, kako tvrdi stranka na vlasti, potrebni pokloni kada je tako učinkovita. Odgovor vladajuće stranke jasan je i nedvosmislen - zahvaljujući našem premijeru, koji je svojim ugledom dramatično podigao ugled Lijepe Naše. Ni manje ni više.

Može li se govoriti o civilizacijskim standardima kada čelnik SDP-a odbija sučeljavanje na javnoj televiziji? Nije riječ o nekakvom sitničarenju, nego o činjenici da komercijalne televizije omogućuju ravnopravno sučeljavanje, po mišljenju vodećeg oporbenog političara

Predmet moje rasprave je identificirati probleme koji nas čekaju ako iznos poklonjenih sredstava bude manji. Mi smo bili i ostatak ćemo statisti, ma koliko šutjeli o tome.

Nešto sredstava dobit ćemo zahvaljujući stanju u Francuskoj, Italiji i Španjolskoj. Međutim, to neće biti ni izdaleka dostatno da se učinkovito premosti postojeća depresija koja će do kraja godine pokazati svoje pravo lice.

Stranačka televizija

Prije rasprave treba ukazati na tragično stanje u javnom prostoru. Tu je potrebno posebno ukazati na ponašanje javne televizije. Javna televizija ne vrši svoju temeljnu funkciju pa je, umjesto javnom, valja nazvati stranačkom televizijom. Nije velika mudrost ustvrditi kako stanje na HRT-u podsjeća na neka vremena za koja smo smatrali da se više ne mogu ponoviti. Štoviše, može se reći kako je javna televizija samo promotor postojeće političke opcije.

Da je tome tako, dovoljno je reći kako se dueli vodećih političkih opcija nisu održali na javnoj, već na privatnim televizijama. Tako komercijalne televizije obavljaju posao javne televizije. U javnom prostoru navedena se činjenica ignorira kao da je to prirodno i normalno. Niti je prirodno, niti je normalna izjava Davora Bernardića kako odbija sučeljavanje na javnoj televiziji.

Postavlja se pitanje u kojem demokratskom ozračju živimo. I dalje, može li se govoriti o civilizacijskim standardima u Lijepoj Našoj kada čelnik velike stranke odbija sučeljavanje na javnoj televiziji? Nije riječ o nekakvom sitničarenju. Riječ je o činjenici da komercijalne televizije omogućuju ravnopravno sučeljavanje, po mišljenju vodećeg oporbenog političara. Treba shvatiti i razumjeti, kako voli reći naš premijer, da komercijalne televizije imaju svoju politiku kojoj je cilj ostvariti primjerenu gledanost kako bi po što većoj cijeni prodale reklamni prostor.

Usprkos tome, političke emisije i komentari na višoj su cijeni na komercijalnim u odnosu na javnu televiziju. Javna televizija nema financijskih problema, pogotovo ako dosljedno podržava stranku na vlasti. Zadatak javne televizije je građane objektivno informirati, s jedne strane, i provoditi uređivačku politiku kojoj je cilj promicanje interesa hrvatskih građana. Prisutna uređivačka politika javne televizije nije ni jedno ni drugo. Treba li uopće reći kako je cjelokupno rukovodstvo HRT-a moralo podnijeti neopozivu ostavku na svoje funkcije kad je ugovoreno sučeljavanje na komercijalnim televizijama. Umjesto ostavki, imamo šutnju menadžmenta i dodatno marginaliziranje predizborne kampanje. Predizborna kampanja morala bi biti praznik i škola demokracije, što je

Javna televizija ne vrši svoju temeljnu funkciju pa je, umjesto javnom, valja nazvati stranačkom televizijom. Nije velika mudrost ustvrditi kako stanje na HRT-u podsjeća na neka vremena za koja smo smatrali da se više ne mogu ponoviti. Štoviše, može se reći kako je javna televizija samo promotor postojeće političke opcije

Daj, Bože, da nam javni dug ne poraste značajno iznad 100%

RUKOVODSTVO HRT-a MORA PODNIJETI OSTAVKU JER NISU IMALI SUČELJAVANJE

nemoguće ostvariti bez aktivnog sudjelovanja javne televizije.

'Med i mlijeko'

Stranka na vlasti nas uvjerava kako imamo zahvaliti upravo vladi premijera Plenkovića za mnoga velika i značajna postignuća. Prema

podacima Eurostata, to nije točno. Stope rasta hrvatskoga gospodarstva manje su od bilo koje druge tranzicijske zemlje. Naš rast društvenog proizvoda u vrijeme premijera Plenkovića iznosi nešto manje od 9%. Najučinkovitija je Rumunjska, koja je u istom vre-

menu povećala svoju gospodarsku aktivnost za 16,4%.

Teško je govoriti o hrvatskom čudu kad rast društvenog proizvoda iznosi nešto više od polovine usporedive zemlje. Stranka na vlasti ne koristi se europskom statistikom jer bi morala objaviti kako imamo

daleko najveću poreznu presiju u odnosu na druge tranzicijske zemlje. Umjesto činjenica, stranka na vlasti nas uvjerava kako je smadena porezna presija, što naprosto nije točno. Daje tome tako, dovoljno je identificirati, rekli bi student prve godine ekonomije, brži rast

poreznih prihoda u odnosu na rast društvenog proizvoda.

Vlada bi morala reći kako javni dug u Bugarskoj iznosi samo 30% BDP-a, u Rumunjskoj 35% a njemački javni dug je manji od 60% (u okviru mastrisških kriterija), dok je hrvatski 73% BDP-a. Proračun-

Umjesto ostavki, imamo šutnju menadžmenta HRT-a i dodatno marginaliziranje predizborne kampanje

Sučeljavanje Plenkovića i Bernardića na RTL-u: komercijalne televizije obavljaju posao javne televizije

ski sufcit u Bugarskoj, Njemačkoj i Grčkoj veći je od hrvatskog. Najgrožnije zemlje u prethodnoj krizi bile su: Portugal, Italija, Irsko, Španjolska i Grčka. Irsko je bilo poseban slučaj i danas spada u red najučinkovitijih članica EU-a. (Irska bilježi poreznu presiju od 23% BDP-a koja je svrstava na samo začelje u EU-u.) Prema nalazima europskih analitičara, mi smo - uz Italiju, Španjolsku i Grčku - postali problem za EU, kao što je to izričkom rečeno. Porezna presija u Bugarskoj iznosi manje od 30%. U Rumunjskoj je porezna presija još manja i iznosi samo 27,1%. Slovenija, Portugal i druge nama usporedive zemlje bilježe daleko manju poreznu presiju od 38,6%, koliko ona iznosi u Hrvatskoj. Mogu shvatiti

da stranka na vlasti o tome štiti, ali nije razumljivo da oporba o tome štiti. Vladu premijera Plenkovića možemo odrediti kao promotora EU-a. To samo po sebi nije loše.

To nije promocija

Loše je način na koji premijer Plenković promovira EU. Mislim na nepodnošljivo hvaljenje kohezivskih sredstava koje je premijer Plenković ugovarao na svojim brojnim turnejama diljem Lijepe Naše.

Nažalost, dug je put od ugovaranja do realizacije pa ostaje upitno hoćemo li "potrošiti" odobrena nam sredstva. Poštovani premijeru, nije smisao i bit EU-a u dijeljenju poklonjenih sredstava, nego u ravnopravnom traženju i iznalaženju najboljih rješenja za cjelo-

INVENTURA PLENKIJEVA MANDATA
Nije dobro kako nam prikazuju

Pad poslovne aktivnosti od 70% u slučaju udjela turističkog sektora u društvenom proizvodu od 16% je pad od 11%. Preostali dio gospodarstva smanjit će aktivnost za još 8%, što zbirno iznosi 20%. U tim uvjetima govoriti o uvođenju eura predstavlja opasnu avanturu

kupnu EU zajednicu. Ne dokazuju se nacionalni gospodarski interesi trošenjem poklonjenih sredstava, nego povećanjem konkurentnosti i rastom domaćeg gospodarstva. Na tom planu nismo učinili ništa.

Da je tome tako, dovoljno je pogledati rezultate tekućeg računa platne bilance, posebno robne razmjene sinozemstvom. U tom smislu godinama ukazuju na to da postajemo monokulturna zemlja i da će nam se turistička orijentacija obiti o glavu. U dobra vremena loše vijesti se ignoriraju. U lošim vremenima vlada je morala, a nije, javno reći kako je turistička orijentacija hrvatskoga gospodarstva bila kriva odluka koju naš premijer naziva političkom odlukom.

Gospodin Paolo Gentiloni jasno je i nedvosmisleno rekao (VL, od 27. lipnja, str. 32-34) da će se Hrvatska iznimno podržati kako bi se smanjili pogubni utjecaji naglašene orijentacije na turističku aktivnost. Povjerenik za ekonomiju nam je u rukavicama rekao što misli o velikim postignućima kojima se ponosi vlada premijera Plenkovića. Međutim, kako to već biva, rečeno nam je da sredstva, koja još nisu dogovorena, nisu namijenjena da bi se krpalo postojeće stanje, već će se trošiti kako bi se povećala konkurentnost europskoga gospodarstva. Iz tako jasno određene strategije Europske komisije moramo si postaviti pitanje: jesmo li spremni?

Industrijska strategija

Moje je mišljenje da Hrvatska nije u mogućnosti učinkovito investirati desetak milijardi eura. Mi smo se specijalizirali za rastrošnost, a ne

Ekonomski analitičar u tjednu izbora utvrdio je stanje države

za investiranje. To je bitno shvatiti i razumjeti, kako bi rekao premijer Plenković. Više sam puta ukazivao na njemačku "Nacionalnu industrijsku strategiju 2030." kojoj sam izrazio svoje divljenje.

Na samo desetak stranica prezentirana nam je cjelovita i kompleksna industrijska strategija jedne od najučinkovitijih zemalja na svijetu. Kako bih kod čitatelja potaknuo znatiželju, citirat ću uvodni dio njemačkog saveznog ministra za gospodarstvo i energiju Petera Altmaiera: "Cilj strategije je pružiti racionalan odgovor na jedno od najvažnijih pitanja današnjice: Kako možemo trajno održati i izgraditi svoja privatna i javna dobra u uvjetima sve veće globalizacije, ubrzanih inovacijskih procesa i ekspanzivne odnosno protekcionističke vodene ekonomske politike u drugim zemljama?" I dalje: "Strategija definira u kojim je slučajevima državna intervencija opravdana ili čak nužna kako bi se izbjegla ozbiljna šteta za nacionalno gospodarstvo i državu u cjelini. Istodobno, to je doprinos formiranju tržišnog gospodarstva sposobnog prebroditi probleme koji se mogu pojaviti u budućnosti i ujedno je temelj za regulatornu raspravu koja se mora provesti". Naša je industrijska strategija napisana na tisuću stranica i nakon usvajanja se - izgubila. Da bi hrvatsko gospodarstvo investiralo desetak milijardi eura, mora postojati analiza na temelju koje moramo postaviti dijagnozu koja predstavlja polazište pri preciziranju ciljeva. To je uvjet kako bi se s društvenog kuta gledanja ostvarila najučinkovitija alokacija investicija. Mi od navedenog nemamo ništa. Zato pozivam vladu koja će nakon ovih izbora dobiti većinu u Saboru da odmah formira ekspertne timove koji će odraditi velik posao koji je propustila učiniti vlada premijera Plenkovića. Pritom, valja reći kako nijedna vlada dosad nije bila pretjerano naklonjena znanstvenim istraživanjima. Zapravo, nama je domaća znanost bila ukras bez smisla i sadržaja. Gotovo bi se moglo reći ukras koji se obavezno mora imati ako ste u odabranom društvu. Da je tome tako, vidljivo je po iznosu sredstava koja se izdvajaju i projektima koji su u funkciji razvoja hrvatskog društvenog, uključujući i gospodarski, sustava. U tom smislu dobro se podsjetiti javnih istupa premijera Plenkovića kako mu u ovim teškim trenucima depresije nisu potrebni ekonomisti. Izriječkom je rekao kako mu ne mogu pomoći. Budući vladi predlažem formiranje multidisciplinarnog tima koji će programski, čitaj: planski, implementirati hrvatsku znanost u razvoj cjelokupnog hrvatskog društva. To je od presudne važnosti. To će biti, nažalost, novina na ovim prostorima. Ministrica znanosti Blaženka Divjak nije učinila baš ništa kako bi povezala hrvatsko gospodarstvo i hrvatsku pamet. Na ovim stranicama više sam puta odredio ministra znanosti i obrazovanja kao najvažnijeg ministra u bilo kojoj vladi. Ne treba posebno govoriti kako je Blaženka Divjak ostala pri svojoj retorici i nastavila nazivati sve one koji se ne slažu

s njezinim stavovima politikanima. Sjećam se da je i našeg premijera nazvala politikanom, i to baš u vrijeme štrajka učitelja i nastavnika, što je zapanjilo javnost.

Umjesto da odgovorno obnaša časnu dužnost ministricu znanosti i zaustavi izdavanje nezakonitih diploma u Zaprešiću, ona je podržavala i danas podržava nezakonite aktivnosti gradonačelnika Zaprešića Željka Turka.

Od presudne važnosti

Zato mi nije jasno što je premijer Plenković mislio kada je u spomenutom broju Večernjeg lista (str. 24 i 25) rekao: "Ne vidim potrebu za vladom nacionalnog spasa ili za velikom koalicijom. Mi smo spremni nastaviti ono što smo započeli". Željko Turk se nalazi na šestom mjestu liste koju vodi upravo premijer Plenković. Nije nevažno reći kako je Željko Turk javno podržao predsjednika HDZ-a na unutarstranačkim izborima. Iz navedenog slijedi da će Željko Turk nastaviti tamo gdje je prije više godina počeo kršiti zakone. I ne samo to, Željko Turk bi mogao postati saborski zastupnik kojeg će iduće četiri godine štiti saborski imunitet. Takvo ponašanje visokorangiranog dužnosnika HDZ-a ne bi smjelo biti prihvatljivo premijeru Plenkoviću.

Premijer Andrej Plenković je za vrijeme štrajka učitelja i nastavnika javno priznao kako vlada ne raspolaže koeficijentima složenosti radnih zadataka i kako će angažirati domaće i inozemne stručnjake da izrade studiju koja bi odgovorila na ovo vrlo složeno pitanje. Premijer je svečano obećao da će vlada obznaniti studiju na kraju svibnja ove godine i da će na tom temelju revidirati postojeći sustav koeficijenta radnih zadataka, tada je moguće odrediti po-

Naš rast društvenog proizvoda u vrijeme premijera Plenkovića iznosi nešto manje od 9%. Najučinkovitija je Rumunjska, koja je u istom vremenu povećala gospodarsku aktivnost za 16,4%. Teško je govoriti o hrvatskom čudu kada rast iznosi nešto više od polovine usporedive zemlje

važno identificirati jer je premijer Plenković svoje obećanje iznio sindikatima učitelja i nastavnika koji se danas moraju odreći svoje "crkvice" za koju su se izborili štrajkom kako bi "spasili" financijsku stabilnost Hrvatske. Usput rečeno, vlada stalno ističe kako su smanjena primanja nastavnika i učitelja u vrijeme prethodne vlade, ali zaboravlja reći kako je zamrzavanje plaća danas zapravo ista priča. Vratimo se koeficijentima. Da bi se mogli odrediti koeficijenti složenosti posla, treba definirati tehnologiju izvršenja poslova i zadataka.

Za to je potrebna organizacija koja mora biti elastična (prilagodljiva) u skladu s novim spoznajama. To znači da je potrebno stalo izučavati tehnološke procese upravo onako kako to radi gospodarstvo putem kontrolinga. Općenito, kontroling je nužan i bitan, kako bi rekao naš premijer Plenković, kako bi se putem iteracija učinkovito izvršavale obaveze bez obzira na to je li riječ o DORH-u, pravosuđu, obrazovanju ili klasičnoj državi. Globalno društvo ne trpi jalove troškove koji smanjuju konkurentnost. Što vrijedi za gospodarstvo, vrijedi i za cjelokupni društveni sustav. Kada se utvrde

važno je shvatiti, kako kaže naš premijer, da lokalna uprava i samoprava u globaliziranom svijetu mora biti sposobna razvijati gospodarstvo i promicati demo-

kratke procese na području svog djelovanja. Hrvatska kao mala zemlja mora imati plitku organizaciju, što znači da je uz državu potrebno tek stotinjak općina i gradova koji će učinkovito ostvarivati postavljene ciljeve koji su dio jedinstvenog nacionalnog cilja. U tom je smislu potrebno jasno odrediti broj funkcionalnih ministarstava, a političke koalicijske sporazume realizirati putem ministarstava bez portfelja i, ako je potrebno, drugih naslovnih časti. Naime, svako ministarstvo možemo slikovito poistovjetiti s tvrtkom koja mora optimalno funkcionirati u skladu s raspoloživim resursima. Hrvatska je siromašna zemlja da od izbora do izbora mijenja organizaciju svog ustroja. Bilo bi poželjno da nova vlada imenuje dva potpredsjednika vlade. Jedan bi bio zadužen za sustav, a drugi za politiku. Promjene sustava i politike morali bi biti sogleđane u kratkom, srednjem i dugom roku.

Hrvatski sabor

Hrvatska je politika kratkoročna. Ona ne uzvažava srednjoročne i dugoročne učinke i ograničenja donesenih mjera, što rezultira stalnim promjenama koje kreiraju, za svoje strane, neizvjesnost i nesigurnost, što u konačnici povećava troškove i tako dodatno smanjuje učinkovitost. Nadam se da će građani svojim izborom vratiti dignitet Hrvatskom saboru. Umjesto dosadašnje prakse, kada su parlamentarni zastupnici glasali, predlažem da odlučuju. Nije dobro da izvršna vlast koristi saborske zastupnike kao smokvin list koji će provoditi samo i jedino njihovu politiku. Nije realno očekivati da će novi saziv Sabora odlučivati, ali novi zastupnici mogli bi svojim ustrajnim radom predstavljati zametak novih promjena. Stranačka disciplina je potrebna kada je riječ o političkim stavovima.

Medutim, kada je riječ o interesima građana, tada je stranačka disciplina štetna, što je moguće identificirati putem mnogih štetnih političkih odluka pojedinih vlada od osamostaljenja do danas. Tako ćemo smanjiti razliku na relaciji mi i oni. Tada će Hrvatski sabor biti mjesto u kojem se naši predstavnici brinu o našim interesima.

Umjesto postojeće neravnopravnosti, mogli bi građani Lijepe Naše postati ravnopravni. Mnogobrojni saborski odbori nemaju primjerenu vezu s građanima. Ako se građani obrate nekom od odbora, tada se birokratski sustav pokazuje u punom svom sjaju. Na sjednicama odbora upućene žalbe zainteresiranih proslijeđuju se po jedinim ministarstima i time je njihov posao završio.

To nije dobro. Umjesto da vrše funkciju uruđbenog ureda, morali bi voditi računa jesu li primjedbe građana primjereno obrađene, a problemi riješeni. Tako sam više puta pisao odborima kako ministrica Blaženka Divjak ignorira zakonita ponašanja Veleučilišta Zaprešić. Jednom je neprimjereno i neargumentirano odgovorila, a potom je ignorirala moje inicijative. Da saborski odbori kojim slučajem funkcioniraju, preuzeli bi obvezu prema zainteresiranim građanima i inzistirali od izvršne vla-

sti na zakonu utemeljenom razrješenoj problema. Tako je vrlo važan institut postao priča bez sadržaja. Jačanje uloge Hrvatskog sabora valja pojačati promjenom postojećeg sustava referendumima. Referendum je najbolji način otkrivanja preferencija građana.

Novi pristup

Zapravo, smisao javnih dobara je u otkrivanju preferencije građana. Upravo onako kako to rade u Švicarskoj. Hrvatsko gospodarstvo moglo bi potonuti za cijelih 20%. To nije pristup katastrofičara. Za razliku od vlade premijera Plenkovića, moje procjene govore da bi pad turističkog sektora mogao iznositi punih 12% društvenog proizvoda. Pritom sam procjenu izvršio na istim polaznim pozicijama kao i vlada premijera Plenkovića. Računica govori kako pad poslovne aktivnosti od 70% u slučaju udjela turističkog sektora u društvenom proizvodu od 16% iznosi pad od 11,0%. Preostali dio gospodarstva smanjit će svoju aktivnost za dodatnih 8%, što zbirno iznosi navedenih dvadeset posto.

Smanjenje gospodarske aktivnosti pokazat će kako su porezni prihodi u dobra vremena rasli samo zato što su ih plaćali inozemni turisti. Prema tome, predviđam povećanje javnog duga na razinu društvenog proizvoda. Daj, Bože, da javni dug ne poraste značajno iznad 100%. U tim uvjetima govoriti o uvođenju eura predstavlja avanturu kojoj nije moguće u ovom trenutku sagledati ukupne posljedice. Prema tome, Hrvatska je objektivno u ozbiljnim, ne samo gospodarskim, problemima. Nova vlada će se suočiti s ozbiljnim izazovima na koje će morati ponuditi građanima prihvatljive odgovore. U tom je smislu potrebno da sve zainteresirane političke opcije angažiraju stručnjake iz odnosnih područja kako se rasprave u Saboru ne bi svele na razinu kava je dominirala u prošlom sazivu. Zemlje koje postizu najbolje rezultate imaju stabilne vlade koje obnašaju godinama isti ljudi. Oni mogu samo zato što se ponašaju kao javne osobne koje su odgovorne u obavljanju svojih funkcija. Ne prešućuju. Ne marginaliziraju.

Pri izradi novih prijedloga formiraju jedan ili više timova koji im pripremaju stručne podloge, uključujući i analizu koristi i troškova, kako bi donijeli najbolje političke odluke. Takve političke odluke samo su po nazivu iste našim političkim odlukama koje predstavljaju refleks na izvansjake ugroze. Prava politika, menadžment, ide u susret problemima. Učinkovita politika nije posljedica osjećaja i genijalnosti vode, nego mukotrpan i sustavan rad. Da bi se mogla provoditi učinkovita politika, potreban je lider koji će joj dati smisao.

Plehanov je kazao kako puno nula ima smisla kad im je na čelu prava jedinica. Hrvatska, usprkos problemima, ima dovoljno resursa da izade iz ove barunšte u kojoj ponestaje kisika. Na budućoj vladi da osigura dotok nove svježne vode koja će imati puno, jako puno, kisika kako bi se što prije oporavila od nerazumnih političkih odluka.

Novi standardi našeg prehrambenog diva

Radnici Podravke posebno su nagradeni za rad tijekom pandemije

PODRAVKA PROTIV KORONE

Kako bi zadovoljili potrebe za vrijeme pandemije, radnici su radili u tri smjene

Rezultat tog truda bio je da građani ni u najgoroj epidemiji nisu osjetili nestašicu ključnih proizvoda. Prepoznajući trud zaposlenika, Podravka je odlučila novčano nagraditi sve radnike za poslovanje u epidemiji

Kad se govori o potrebi jakoga hrvatskog gospodarstva kao jamstvu prosperiteta Lijepe Naše, često se spominju samo gole brojke, prihodi i profiti vlasnika poduzeća. Ali često se zaboravlja kako nije dovoljno da je kompanija profitabilna kako bi zaista bila dijelom zajednice u kojoj djeluje. Iako se neki ekonomisti ne bi složili s time i rekli bi kako je posao kompanije samo da ostvari dobit, jasno je da su briga o zaposlenicima, zajednici u kojoj djeluju, okolišu i svim vrijednostima koje su nam važne ključne komponente kad procjenjujemo stvarnu uspješnost neke kompanije.

Odličan primjer takve uspješne kompanije koja je profitabilna, ali i uvijek radi s mišlju na zajednicu u kojoj djeluje upravo je Podravka, hrvatski prehrambeni div sa sjedištem u Koprivnici. Uprava Podravke itekako je svjesna važnosti kompanije i angažmana svojih zaposlenika za cijelu Hrvatsku. Pokazalo se to osobito ove godine, kada su radnici Podravke dali sve od sebe i nesebičnim angažmanom zadovoljili povećane potrebe za pojedinim proizvodima iz asortimana nastale zbog epidemije koronavirusa. Kako bi zadovoljili potrebe hrvatskih građana, ovog proljeća radili su i u tri smjene.

Nema nestašice

Rezultat tog truda bio je da hrvatski građani ni u najgoroj epidemiji nisu osjetili nestašicu ključnih proizvoda. Prepoznajući i priznajući trud svojih zaposlenika, Podravka je odlučila novčano nagraditi sve radnike za uspješno poslovanje u otežanim uvjetima epidemije. Ovih je dana donesena odluka o isplati povećanog regresa zaposlenicima, i to na način da će se umjesto 100 kuna bruto po danu godišnjeg od-

Začin Vegeta najpoznatiji je Podravkin brend

mora isplatiti 100 kuna neto po danu. To znači da će radnik koji, primjerice, ima pravo na 30 dana godišnjeg odmora na ime regresa dobiti 3000 kuna neto.

Uz regres, Uprava Podravke odlučila je kao nagradu za uspješnost i predanost tijekom epidemije koronavirusa svakom zaposleniku isplatiti dodatnih 1000 kuna nagrade. Upravi su procijenili da su radnici Podravke tijekom ove krize pokazali odgovornost i prilagodljivost, što zaslužuje biti nagradeno. Pažljivim pridržavanjem svih propisanih epidemioloških mjera radnici su spriječili mogućnost izbijanja zaraze u kompaniji te omogućili kontinuiranu proizvodnju esencijalnih proizvoda.

Ova nagrada od 1000 kuna već je druga nagrada za uspješnost tijekom pandemije koja se isplaćuje - po 1000 kuna isplaćeno je i u ožujku svima zaposlenima u proizvodno-logističkim cjelinama. Da se ne bi stvorio dojam da

Podravka nagraduje radnike samo u uvjetima pandemije, tijekom 2019. godine u kompaniji za ime dodatka uz osnovne plaće isplaćeno prosječno 10.100 kuna po zaposleniku.

Mirovinski fondovi

Naravno, vrijednost Podravke za Hrvatsku mnogo je veća od toga što su njezini radnici dobro nagradeni za svoj trud. Ta uspješna kompanija stvorila je u dugim desetljećima poslovanja neke od najprepoznatljivijih hrvatskih brendova, koji su jamstvo uspješnog poslovanja na međunarodnom tržištu. Sam brend Podravke velika je vrijednost - u nedavno objavljenom istraživanju jednog hrvatskog specijaliziranog poslovnog medija od Podravke je vredniji bio samo - Apple, proizvođač iPhonea.

Vrijednost koju Podravka desetljećima stvara ulaze se u proizvodne kapacitete, modernizaciju tehnologije i otvaranje novih radnih mjesta. Paralelno s Podravkom, stasao je koprivnički kraj i cijela Hrvatska. Na taj se način gradi snažno nacionalno gospodarstvo i snažna država. Podravkinci brendovi poput Vegete trajna su vrijednost hrvatske industrijske baštine i prepoznatljivi su u svijetu.

Velika dodatna vrijednost Podravke je činjenica da su njezini vlasnici u velikom dijelu mirovinskih fondovi, što iz prvog, što iz drugog mirovinskog stupa. To znači da profitti od te uspješne kompanije idu u džepove sadašnjih i budućih hrvatskih umirovljenika.

Orijentacija na tržišta na kojima je Podravka tradicionalno jaka, razvoj vlastitih brendova i inoviranje novih proizvoda te pametna kontrola troškova osnovni su stupovi na kojima aktualna Uprava Podravke gradi poslovne uspjehe, koje niže iz godine u godinu.

PARLAMENTARNI IZBORI 2020.

Njemački ministar za gospodarstvo i energiju Peter Altmaier donio je nacionalnu strategiju do 2030. na deset stranica